

Warszawa, 19 listopada 2010 r.

MINISTER FINANSÓW

AP6/0602/8/JZ/10/BMI9-14814

SECRETARIA
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 29. 11. 10, zał.
nr. 3201, podpis

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Senatorski Paweł Hałas

W związku z przesłanym przy piśmie z dnia 19 października 2010 r. Nr BPS/DSK-043-3056/10 oświadczeniem złożonym przez senatora Eryka Smulewicza podczas 63 posiedzenia Senatu RP dotyczącym przekazania informacji odnośnie przesłanek, które zdecydowały o likwidacji ośrodków zamiejscowych izb skarbowych, uprzejmie informuję, co następuje.

Jedną z konsekwencji reformy administracyjnej z 1999 r. była likwidacja izb skarbowych w znoszonych województwach. Utworzone na bazie zlikwidowanych izb skarbowych ośrodki zamiejscowe były z założenia jednostkami tymczasowymi, które miały ulegać dalszym przeobrażeniom. Zakładanym celem tych przeobrażeń miała być likwidacja organów podatkowych drugiego stopnia w byłych miastach wojewódzkich w perspektywie, jak początkowo przewidywano, ok. 3 – 4 lat.

Na przedłużanie się okresu funkcjonowania ośrodków zamiejscowych izb skarbowych miały wpływ przede wszystkim względy społeczne związane z sytuacją życiową i przyszłością zawodową pracowników tych jednostek. Dlatego też, działania resortu finansów mające na celu ostateczne dostosowanie struktury jednostek administracji podatkowej do nowego zasadniczego podziału terytorialnego kraju miały dotychczas charakter płynnego „wygaszania” działalności ośrodków zamiejscowych, dając ich pracownikom czas zarówno na zdobywanie nowych kwalifikacji jak i na poszukiwania innych możliwości zatrudnienia w innych jednostkach administracji skarbowej lub poza nią.

Przeciwko dalszemu utrzymywaniu ośrodków zamiejscowych izb skarbowych przemawiają jednakże ujemne skutki ich funkcjonowania związane m.in. z:

- pogłębiającymi się nierównomiernościami w obciążeniu pracą pomiędzy izbą macierzystą a ośrodkami,
- trudnościami w zapewnieniu jednolitości orzecznictwa w drugiej instancji,
- problemami w zarządzaniu niejednorodną strukturą organizacyjną izby skarbowej,
- zwiększonymi kosztami funkcjonowania izby skarbowej związanymi zarówno z kosztami osobowymi (wynagrodzenia osób zajmujących stanowiska kierownicze oraz stanowiska „dublujące” odpowiednie stanowiska w jednostce macierzystej), kosztami rzeczowymi (koszty utrzymania dodatkowych siedzib), jak i kosztami podróży i przemieszczania akt podatkowych.

Nierównomierne obciążenie pracą w Izbie Skarbowej w Warszawie spowodowało, że od 2004 roku ośrodki zamiejscowe oprócz spraw własnych, załatwiały także tzw. „warszawskie” sprawy odwoławcze. Rozwiązanie to jednak z założenia miało charakter tymczasowy i nie było najwłaściwsze ze względów organizacyjnych. Dalsze utrzymywanie tego stanu powoduje znaczne utrudnienia w funkcjonowaniu Izby (np. konieczność przemieszczania akt podatkowych, podróże służbowe pomiędzy siedzibami poszczególnych komórek organizacyjnych Izby Skarbowej na terenie województwa).

Należy podkreślić, że zgodnie z regulaminem organizacyjnym Izby Skarbowej w Warszawie obowiązującym od dnia 1 lipca 2009 r. ośrodki zamiejscowe tej Izby funkcjonują samodzielnie jedynie w zakresie logistyki. Dlatego też sytuacja, w której 63 pracowników Izby Skarbowej w Warszawie świadczących pracę w ośrodkach zamiejscowych (na 74 zatrudnionych ogółem w ośrodkach) podlega bezpośrednio kierownictwu komórek organizacyjnych w jednostce macierzystej, tworzy trudności w utrzymywaniu jednolitego orzecznictwa. Przyczynia się do tego brak bezpośredniego kontaktu z przełożonymi i obiektywnie istniejące utrudnienie uczestnictwa w naradach szkoleniowych oraz wymianie doświadczeń z pozostałymi pracownikami danej komórki. Stosowane w izbie skarbowej narzędzia informatyczne, jakkolwiek pozwalają na dostęp do różnego rodzaju informacji, to jednak zarządzanie nimi na poziomie komórki organizacyjnej nie jest skuteczne.

Z uwagi na powyższe oraz w oparciu o doświadczenia i oceny związane z okresem istnienia ośrodków zamiejscowych, kierownictwo Izby Skarbowej w Warszawie podjęło decyzję o rozpoczęciu prac nad nowym regulaminem organizacyjnym Izby Skarbowej w Warszawie, który zakłada zaprzestanie funkcjonowania tej jednostki poza główną siedzibą. Nowe rozwiązania mają także na celu zoptymalizowanie wykorzystania kadr w skali województwa z uwzględnieniem interesów pracowników, zgodnie z zasadami racjonalnego gospodarowania środkami finansowymi izby. W związku z tym, iż w województwie mazowieckim bezpośrednio podporządkowanie organizacyjne komórek funkcjonujących w ośrodku zamiejscowym jednostce macierzystej zostało wprowadzone w 2009 r. zakończenie funkcjonowania ośrodków zamiejscowych oznacza ich faktyczną likwidację, poprzez skupienie całej struktury organizacyjnej w jednej siedzibie.

Niewątpliwie, przeniesienie wykonywania zadań z ośrodków zamiejscowych do głównej siedziby Izby Skarbowej w Warszawie stanowi negatywną konsekwencję dla pracowników w nich zatrudnionych, jednakże nie sposób jej uniknąć. Należy również dodać, że zmiany te są nieuchronne, związane z realizacją projektu e-Podatki, którego realizacja będzie powodować zmiany organizacyjne w kierunku zmniejszenia liczby jednostek administracji podatkowej.

Zgoda i autograf
Z upoważnienia Ministra Finansów
PODSEKRETAŃ STANU
Andrzej Parafianowicz
Andrzej Parafianowicz